

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **D&P Group s. r. o.**
sídlem Výškovická 2597/50, 700 30 Ostrava - Zábřeh
zastoupen advokátem JUDr. Vladimírem Zonkem
sídlem Vítězná 3334/7, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 10. 2022, č. j. 37879/22/5000-10611-712244, ze dne 13. 12. 2022, č. j. 46379/22/5000-10611-712244 a ze dne 28. 3. 2023, č. j. 11320/23/5000-10611-712244

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

1. Žalobce se podanými žalobami domáhal zrušení v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného, kterými byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu, dodatečné platební výměry, kterými byla žalobci doměřena daň z hazardních her podle zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her (dále jen „zákon o dani z hazardních her“), a to postupně za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2017, 4. čtvrtletí roku 2017 a 1. čtvrtletí roku 2018 a zároveň bylo žalobci stanoveno penále. Žalobce brojil proti rozhodnutím žalovaného žalobami, přičemž řízení u podepsaného soudu byla vedena pod sp. zn. 22 Af 40/2022, 22 Af 7/2023 a 22 Af 18/2023. Usnesením ze dne 7. 9. 2023 byly uvedené věci spojeny ke společnému projednání s tím, že nadále bylo společné řízení vedeno pod sp. zn. 22 Af 40/2022.
2. Žalobce tvrdil, že svým jednáním nenaplnil znaky provozování hazardní hry uvedené v § 5 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“). Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný shledal na základě získaných prostředků, že žalobce v předmětných obdobích pronajal prostory společnosti DP&K-CZQ s. r. o. a participoval na zisku z hazardních her, resp. se podílel na zisku z provozu technického zařízení formou procentního podílu z výnosu na tomto zařízení, čímž se stal žalobce poplatníkem daně z hazardních her. Žalovaný tak shledal naplnění dvou znaků provozování hazardní hry – uzavření nájemní smlouvy a dosažení zisku z tohoto nájemního vztahu; tento závěr je však podle žalobce nedostačující. Podle žalobce provozování hazardní hry primárně spočívá ve vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku. Podle judikatury správních soudů je podle žalobce k naplnění provozování hazardní hry aktivní jednání daného subjektu; takové jednání nebylo u žalobce prokázáno.
3. Žalobce dále namítl, že žalovaný při dokazování nedodržel § 92 odst. zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, když činnost žalovaného ani prvostupňového správce daně nesměřovala k objasnění skutečného jednání žalobce a ani povahy technických zařízení I-Stars a Diamond Level. Žalovaný se v té souvislosti spokojil s tím, že společnost DP&K-CZQ s. r. o. nedisponovala dostatečným počtem zaměstnanců, a proto museli činnosti spojené s obsluhou technických zařízení zabezpečovat její smluvní partneři. V té souvislosti ale žalovaný vůbec nezkoumal, co bylo k zajištění provozu těchto zařízení potřeba a zda byl vůbec k zajištění provozu nutný úkon třetí osoby. Přestože žalobce navrhoval, aby bylo získáno vyjádření společnosti DP&K-CZQ s. r. o., správní orgány v tomto směru neučinily žádné kroky.
4. Pokud jde o povahu provozu technických zařízení I-Stars a Diamond Level, tato zařízení byla podle žalobce zcela autonomní a nevyžadovala žádnou obsluhu. Zařízení vydávala výhry samostatně a rovněž vyúčtování probíhalo automaticky, patrně prostřednictvím dálkového přístupu.
5. Žalobce dále trvá na tom, že nikdy nepřevzal, ani nepodepsal zmocnění, kterým se měl zavázat k předávání odměn a manipulaci s peněžními prostředky společnosti DP&K-CZQ s.r.o. S touto námitkou se žalovaný vypořádal tak, že konstatoval, že podpis na tomto zmocnění je totožný s podpisem pronajímatele na nájemní smlouvě. Jelikož ve spise není založen znalecký posudek z oboru písmoznalectví, jednalo se parně o vlastní hodnocení žalovaného, k němuž ale není bez příslušných odborných znalostí oprávněn.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Zrekapituloval skutková zjištění daňových orgánů, připomněl, že žalobce se zavázal na základě nájemní smlouvy pronajmout vlastníku technických zařízení prostor v objektu SPORT BAR RIO za účelem umístění technických

zařízení a tento prostor zpřístupnil veřejnosti; zavázal se k technické obsluze a údržbě technického zařízení a participoval na zisku z provozu technických zařízení formou nájmu stanoveného procentním podílem z výnosu tohoto zařízení. Žalobce tak neposkytoval pouhý nájem, nýbrž se podílel na provozování hazardní hry tím, že poskytl prostor pro provozování hazardní hry, tento prostor zpřístupnil veřejnosti a zavázal se k obsluze a údržbě zařízení. Toto jednání žalobce tedy naplňuje *provozování* hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. V projednávané věci není rozhodující posouzení toho, zda žalobce byl zmocněn k manipulaci s výhrami či nikoli.

7. Pokud žalobce namítl, že daňové orgány nezjistily dostatečně skutkový stav, zdůraznil žalovaný, že správce daně vydal výzvy k odstranění pochybností, v nichž popsal své pochybnosti stran tvrzení žalobce, že neprovozoval hazardní hru, přičemž uvedené pochybnosti se nepodařilo žalobci vyvrátit. Jelikož touto výzvou bylo přeneseno důkazní břemeno zpět na žalobce, bylo primárně na něm, aby prokázal svá tvrzení stran skutkových okolností případu.
8. Jelikož o průběhu daňových řízení nebylo sporu, je podle krajského soudu nadbytečné rekapitulovat obsah správních spisů.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné. Ve věci rozhodl u jednání dne 18. 10. 2023, v rámci kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
10. Ještě před vypořádáním žalobních bodů krajský soud připomíná závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu přijaté v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterých *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“*. Ve světle těchto závěrů tedy krajský soud posoudil žalobní námitky vznesené žalobcem a usoudil následovně.
11. Nejprve má krajský soud za potřebné zdůraznit, že nebylo mezi účastníky sporné, že žalobce uzavřel pro rozhodná zdaňovací období se společností DP&K-CZQ s. r. o. jako vlastníkem předmětných technických zařízení nájemní smlouvu, kterou se jako pronajímatel zavázal nájemci (vlastníku technických zařízení) přenechat k dočasnému užívání část prostoru v objektu žalobce – SPORT BAR RIO za účelem podnikatelské činnosti nájemce prostřednictvím technických zařízení, přičemž se zavázal mj. *zajistit řádný technický stav pevných elektrorozvodů v předmětu nájmu, dodržování čistoty v pronajatých prostorách a běžnou zevní údržbu (technických) zařízení umístěných v pronajatých prostorách*. Zároveň bylo mezi účastníky sjednáno, že výše měsíčního nájemného hrazeného nájemcem bude vypočtena jako 35% z celkového výnosu, jímž se rozumí výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu všech zařízení, mínus sazba DPH v zákonné výši, mínus srážková daň z odměn nad 10 000 Kč. Žalobce dále také v žalobách nikterak nerozporoval

závěr žalovaného, že technická zařízení I-Stars a Diamond Level představují hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách.

12. Podle § 5 zákona o hazardních hrách platí, že *„provozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry“*.
13. Daňové orgány svůj závěr o tom, že žalobce předmětná zařízení provozoval, odůvodnily tím, že se žalobce zavázal na základě nájemní smlouvy pronajmout vlastníku technických zařízení prostor v objektu SPORT BAR RIO za účelem umístění technických zařízení a tento prostor zpřístupnil veřejnosti; zavázal se k technické obsluze a údržbě technického zařízení a participoval na zisku z provozu technických zařízení formou nájmu stanoveného procentním podílem z výnosu tohoto zařízení.
14. Krajský soud se ztotožňuje s názorem správních orgánů a poukazuje shodně s žalovaným na judikaturu NSS, podle které každý, kdo svým jednáním naplní znaky provozování hazardní hry (lhostejno, zda jde o vlastníka technických zařízení, osobu, která bude mít zařízení v nájmu, či jakoukoli třetí osobu), může být považován za provozovatele hazardní hry (srov. rozsudky ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40 nebo ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38). Právní závěry vyslovené v uvedených rozsudcích byly sice vysloveny ve vztahu k úpravě zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách účinného do 31. 12. 2016, avšak s ohledem na takřka totožné vymezení pojmu „provozování hazardní hry“ v obou předpisech, je možné uvedený názor aplikovat i ve vztahu k zákonu o hazardních hrách.
15. Podle názoru krajského soudu správní orgány obou stupňů po právní stránce dospěly ke správným závěrům, a sice, že žalobce provozoval zařízení umístěná u něj v provozovně ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Žalobce totiž vědomě a aktivně vytvářel podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně, když se zavázal mj. k zajištění řádného technického stavu elektrorozvodů, údržbě zařízení, zajištění čistoty prostor atd. Soud tak nemá pochyb o tom, že žalobce vykonával služby související se zajištěním provozu technických zařízení, neboť bez ohledu na povahu zařízení z hlediska toho, že zařízení mohla podle tvrzení žalobce vydávat výhry samostatně a rovněž vyúčtování mělo probíhat automaticky, nebylo by fungování zařízení bez aktivního jednání (zajištění elektrické energie, běžná údržba) vůbec možné. Nadto je podstatné, že byl ve zřetelném ekonomickém zájmu žalobce bezproblémový chod zařízení, neboť výše jeho příjmu z nájmu dle uzavřené nájemní smlouvy byla přímo navázána na výnosy z provozu zařízení.
16. Za této situace nemůže obstát námitka žalobce, že žalovaný shledal naplnění dvou znaků provozování hazardní hry – uzavření nájemní smlouvy a dosažení zisku z tohoto nájemního vztahu, neboť uvedená námitka neodpovídá skutečnosti.
17. Nedůvodná je také námitka, že žalovaný vůbec nezkoumal, co bylo k zajištění provozu těchto zařízení potřeba a zda byl vůbec k zajištění provozu nutný úkon třetí osoby; ze shora popsaného vyplývá, že povaha zařízení z hlediska autonomie jejich provozu byla nepodstatná, neboť žalobce musel minimálně zajistit přívod elektrické energie a nadto se zavázal k běžné údržbě zařízení.

18. Neobstojí tudíž v tomto směru ani námitka nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť podle krajského soudu vycházel žalovaný pro účely jím přijatých závěrů z dostatečně zjištěného skutkového stavu a důkazní návrhy žalobce vznesené v průběhu daňového řízení, které nebyly daňovými orgány akceptovány, byly zjevně nadbytečné.
19. S ohledem na uvedené závěry nelze shledat důvodnou námitku stran tvrzení žalobce, že nikdy nepřevzal, ani nepodepsal zmocnění, kterým se měl zavázat k předávání odměn a manipulaci s peněžními prostředky společnosti DP&K-CZQ s. r. o., neboť i bez uvedeného zmocnění lze jednoznačně dospět k závěru o tom, že žalobce vědomě a aktivně vytvářel podmínky pro to, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně; manipulace s finančními prostředky vloženými do zařízení v tomto směru není pro posouzení provozování technických zařízení žalobcem jakkoli podstatná.
20. Krajský soud také přisvědčuje žalovanému v tom, že poté co byl žalobce správcem daně vyzván k odstranění pochybností stran tvrzení žalobce, že neprovozoval hazardní hru, přešlo na žalobce důkazní břemeno k prokázání jeho tvrzení o skutkových okolnostech případu, které však žalobce neunesl.

Závěr a náklady řízení

21. Jelikož krajský soud neshledal důvodné žalobní námitky, žaloby jako nedůvodné podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 18. října 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu